اخبار

موانع اجرای ماده ۱۴ قانون الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول

در نشستی با حضور رئیس‌کل دادگستری مازندران، شهردار ساری و جمعی از مدیران دستگاه‌های مرتبط، موانع اجرای ماده ۱۴ قانون الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول بررسی شد.

قانونی که اجرای آن می‌تواند به ساماندهی پیش‌فروش ساختمان و پیشگیری از تضییع حقوق شهروندان کمک کند.

به گزارش مدیریت ارتباطات و امور بین‌الملل شهرداری ساری، جلسه بررسی موانع اجرای ماده ۱۴ قانون الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول، صبح دوشنبه به ریاست عباس پوریانی، رئیس‌کل دادگستری مازندران و با حضور سید حسن احمدی، شهردار ساری و دیگر مدیران مربوطه در سالن جلسات دادگستری استان برگزار شد.

حاضران در این نشست بر ضرورت همکاری دستگاه‌های اجرایی و تسریع در اجرای این قانون تأکید کردند.

اجرای ماده ۱۴ و ساماندهی ثبت رسمی پیش‌فروش ساختمان می‌تواند از معاملات غیررسمی، تشکیل پرونده‌های قضایی و تضییع حقوق شهروندان پیشگیری کند.

مدیرعامل توسعه نیشکر در بازدید از سیل‌بندهای شعیبیه‌شوشتر:

تجربه سیلاب گذشته، مبنای شناسایی و ایمن‌سازی نقاط بحرانی است

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، در بازدید از روند اجرایی ایمن‌سازی سیل‌بندهای روستاهای شعیبیه شوشتر با تأکید بر رسالت و مسئولیت‌های اجتماعی این شرکت، اظهار کرد: جلوگیری از ورود سیلاب به سکونتگاه‌ها و مزارع کشاورزی روستاها، ضرورتی حیاتی برای حفظ امنیت غذایی، صیانت از تولید و پایداری معیشت روستاییان منطقه است.

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، در بازدید از روند اجرایی ایمن‌سازی سیل‌بندهای روستاهای شعیبیه شوشتر با تأکید بر رسالت و مسئولیت‌های اجتماعی این شرکت، اظهار کرد: جلوگیری از ورود سیلاب به سکونتگاه‌ها و مزارع کشاورزی روستاها، ضرورتی حیاتی برای حفظ امنیت غذایی، صیانت از تولید و پایداری معیشت روستاییان منطقه است.

دکتر علیرضا کاظمی در این بازدید با یادآوری خسارت‌های سنگین ناشی از سیلاب سال ۱۳۹۸ و تجارب حاصل از آن بحران تصریح کرد: با برنامه‌ریزی زودهنگام و هدفمند، تیم‌های فنی و عملیاتی واحدهای هشت‌گانه نیشکری از تابستان امسال تمامی نقاط بحرانی و آسیب‌پذیر در مناطق همجوار را شناسایی کرده و بلافاصله با بسیج ماشین‌آلات سنگین و نیروهای متخصص، عملیات تقویت و بازسازی را آغاز کردند.

وی افزود: این اقدام پیشگیرانه در هماهنگی کامل با ستاد مدیریت بحران استانداری خوزستان و در گستره‌ای به طول بیش از ۲۶۰ کیلومتر تعریف شده است؛ در حال حاضر بخشی از عملیات احداث و ترمیم سیل‌بندها خاتمه یافته و سایر نقاط نیز طبق جدول زمان‌بندی در حال پیشرفت است تا با افزایش تراز ایمنی، منازل مسکونی و اراضی کشاورزی روستاهای مجاور از هرگونه گزند سیلاب احتمالی مصون بمانند.

۶۹ درصد درختان چیتگر از بین رفتند

از غفلت تا ضعف مدیریت

وضعیت درختان پارک جنگلی چیتگر بحرانی است و برآوردهای اولیه نشان می‌دهد حدود ۴۱ درصد درختان این بوستان کاملاً خشک شده‌اند و ۲۸ درصد دیگر نیز در معرض خشکیدگی قرار دارند؛ وضعیتی که حاصل مجموعه‌ای از عوامل از جمله خشکسالی، کمبود آب، گسترش آفات و ضعف مدیریت تخصصی از گذشته تا امروز است.

حدود ۴۱ درصد درختان این بوستان به‌طور کامل خشک شده‌اند و حدود ۲۸ درصد درختان نیز در معرض خشک شدن قرار دارند

ارک جنگلی چیتگر، یکی از مهم‌ترین عرصه‌های سبز غرب تهران که با هدف توسعه فضای سبز و بهبود شرایط زیست‌محیطی پایتخت در دهه ۱۳۴۰ احداث شد، این روزها با بحران گسترده خشکیدگی درختان مواجه است؛ بحرانی که ابعاد آن با انتشار تصاویر و آمارهای تازه درباره وضعیت درختان این پارک بار دیگر مورد توجه قرار گرفته است.

به گزارش ایسنا، ابعاد این بحران تنها به خشک‌شدن درختان محدود نمی‌شود و قطع و خارج‌کردن درختان خشکیده و آلوده نیز به یکی از موضوعات بحث‌برانگیز درباره وضعیت چیتگر تبدیل شده است. از دلایل این اقدام مقابله با گسترش آفت و جلوگیری از سرایت آن به درختان سالم عنوان شده است؛ با این حال، گستردگی عملیات قطع درختان و تغییر چهره بخش‌هایی از پارک، پرسش‌هایی را درباره روند مدیریت و حفاظت از این عرصه جنگلی مطرح کرده است.

در بررسی دلایل این وضعیت از سوی خبرنگار ایسنا، کمبود آب و ضعف در آبیاری، تنش آبی و گسترش آفت سوسک پوست‌خوار نیز به عنوان عوامل مؤثر در خشکیدگی درختان مطرح شده است.

ناصر امانی در گفت‌وگو با ایسنا در این خصوص اظهار می‌کند: در مورد بوستان‌های بزرگ و فرامنطقه‌ای چیتگر و سرخه‌حصار، از ابتدای این دوره چندین بار هشدار دادیم. درست است که بخشی از آفت‌هایی که درختان این دو بوستان بزرگ به آن‌ها مبتلا شده‌اند، مربوط به گذشته و دوره قبل بوده است و فکر می‌کنم این مساله از سال ۱۳۹۶ آغاز شده بود، اما به نظر من، هم در دوره پنجم و هم در این دوره کوتاهی اتفاق افتاد.

وی ادامه می‌دهد: می‌شد با بسیج امکانات و واگذاری موضوع به متخصصان امر، علت و ریشه این آفت و خشکسالی را در این دو بوستان شناسایی کرد و دست‌کم جلوی گسترش آن را گرفت، اما این اتفاق نیفتاد. به نظر من، هر دو دوره در خشک شدن این بوستان‌های بزرگ و آفت‌زدگی درختان مقصر هستند. درست است که ما با کمبود منابع آب مواجه بودیم، اما این‌گونه نبود که واقعاً کمبود آب عامل اصلی خشک شدن درختان باشد.

عضو شورای شهر تهران تصریح می‌کند: هم آفت وجود داشته، هم کمبود آب و هم بی‌توجهی و جدی نگرفتن مسئله. همچنین، اعتقاد من این است که در این دوره، نیروهای متخصص و نیروهای با سابقه مدیریت شهری در رأس امور این بخش قرار نداشتند و این مسئله باعث شد که متأسفانه مجبور شویم دو بوستان بزرگ خود را دوباره از صفر شروع کنیم. باید ۶۰ سال دیگر، نسل‌های آینده ما ببینند که درختانی را که اکنون داریم و دارای سابقه هستند، قطع می‌کنیم و درختان جدیدی می‌کاریم.

وی اضافه کرد: البته دلایل دیگری نیز برای این موضوع مطرح می‌شود؛ از جمله اینکه این درختان در گذشته، برای مثال پنج دهه قبل، کاشته شده‌اند و همه از یک نوع بوده‌اند و تنوع زیست‌محیطی وجود نداشته است. می‌شد درختانی غیر از درختان کاج در این دو بوستان کاشت تا اگر کاج‌ها دچار آفت شدند، دست‌کم درختان دیگر باقی بمانند. این‌ها از جمله دلایلی است که مطرح می‌کنند. من نمی‌گویم این دلایل وجود ندارند، اما می‌خواهم بگویم که می‌شد پیشگیری کرد و اجازه نداد وضعیت به اینجا منجر شود.

امانی با بیان اینکه ساخت این دو بوستان در شرق تهران و در غرب تهران بر اساس علم، آگاهی و کارشناسی انجام شده بود، می‌گوید: این دو بوستان در واقع دو گلوگاه مهم در شرق و غرب تهران هستند که با کاشت درختان، به شکل مؤثری جلوی ورود گردوغبار و موارد مشابه را گرفتند. متأسفانه، اگرچه قطع درختان اتفاق خوبی نیست؛ اما اکنون که درختان دچار آفت شده‌اند، باید قطع شوند؛ حتی چوب آن‌ها نیز قابل استفاده نیست، زیرا به این شکل دچار آفت شده‌اند. حالا باید ببینیم چه اتفاقی می‌افتد.

نقی شعبانیان معاون سازمان بوستان‌های شهر تهران نیز در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به اقدامات سازمان بوستان‌های پایتخت در مساله کمربند سبز اظهار می‌کند: برآوردهای اولیه بر اساس تصاویر ماهواره‌ای نشان می‌دهد حدود ۴۱ درصد درختان بوستان چیتگر به‌طور کامل خشک شده‌اند و حدود ۲۸ درصد درختان نیز در معرض خشک شدن قرار دارند. البته این آمار هنوز قطعی نیست و بررسی‌های میدانی و نمونه‌برداری از درختان برای دستیابی به آمار دقیق‌تر در حال انجام است.

وی با بیان اینکه وضعیت کنونی درختان بوستان چیتگر نتیجه مجموعه‌ای از عوامل در طول سالیان گذشته است، می‌افزاید: باید بپذیریم که مدیریت فنی و تخصصی این عرصه جنگلی به درستی شکل نگرفته است. این مسئله مربوط به امروز نیست و در طول حدود ۵۰ سال گذشته، برنامه‌ریزی علمی و فنی مستمر برای نگهداری و پرورش این جنگل به شکل مورد نیاز انجام نشده است. در این زمینه، هم سازمان منابع طبیعی و هم شهرداری به‌عنوان بهره‌بردار و ناظر، مسئولیت‌هایی داشته‌اند و باید ایرادهای گذشته را بپذیریم.

شعبانیان با بیان اینکه درختان این بوستان در زمان کاشت با تراکمی بیش از ظرفیت واقعی عرصه کاشته شدند، اظهار می‌کند: بر اساس اصول جنگل‌داری، باید برای هر عرصه جنگلی طرح فنی و پرورشی مشخصی تهیه شود و این طرح هر ۱۰ سال یک‌بار مورد بازنگری قرار گیرد. در چنین طرحی، تمام عملیات اجرایی و پرورشی، از جمله زمان و مکان کاشت، نحوه نگهداری و جایگزینی درختان، برای یک دوره مشخص برنامه‌ریزی می‌شود؛ اما این روند در بوستان چیتگر به شکل مناسب دنبال نشده است.

وی ادامه می‌دهد: درختان این بوستان باید در طول سالیان گذشته به‌تدریج با گونه‌های مناسب‌تر، به‌ویژه گونه‌های پهن‌برگ، جایگزین می‌شدند تا ترکیب و تنوع گونه‌ای افزایش پیدا کند و پایداری جنگل بهبود یابد. این اقدام به‌درستی انجام نشده و در نتیجه، تراکم بالای درختان و نبود مدیریت مناسب موجب شده است که تبادلات گازی، فتوسنتز و تنفس درختان با مشکل مواجه شود و وضعیت فیزیولوژیکی آن‌ها به‌شدت تضعیف شود.

معاون سازمان بوستان‌های شهر تهران آلودگی هوا، خشکسالی‌های متوالی، فشردگی خاک و تراکم بالای حضور گردشگران را از دیگر عوامل مؤثر بر وضعیت درختان بوستان چیتگر دانسته و می‌گوید: میانگین بارندگی که در گذشته در این محدوده حدود ۲۰۰ تا ۲۸۰ میلی‌متر بود، در سال‌های اخیر و به‌ویژه طی پنج تا شش سال گذشته به کمتر از ۱۰۰ میلی‌متر رسیده است. این کاهش بارندگی در کنار سایر عوامل، فشار زیادی بر درختان وارد کرده است. همچنین از نظر کارشناسی، ایجاد دریاچه در این محدوده و پیامدهای مرتبط با زهکشی نیز می‌تواند از عوامل مؤثر بر شرایط اکولوژیکی این عرصه باشد.

شعبانیان با تأکید بر اینکه جنگل چیتگر از نظر ساختاری و فیزیولوژیکی به وضعیت ناپایداری رسیده است، تصریح می‌کند: در شرایط فعلی، باید با آبیاری و تقویت خاک، درختان باقی‌مانده را زنده نگه داریم تا امکان احیای این عرصه فراهم شود. خاک این محدوده نیز به دلیل برداشت طولانی‌مدت مواد غذایی توسط درختان و کند بودن چرخه مواد غذایی، به‌ویژه در بخش‌های دارای سوزنی‌برگان، ضعیف شده است و برای احیای جنگل باید این موضوع نیز مورد توجه قرار گیرد.

وی با اشاره به مشکلات تأمین آب بوستان چیتگر می‌گوید: در گذشته، حدود ۵۰۰ متر مکعب آب در ثانیه برای این محدوده وجود داشت، اما اکنون میزان آب در دسترس به حدود ۱۰۰ لیتر در ثانیه رسیده است. از ۹ حلقه چاه موجود نیز سه حلقه به‌طور کامل خشک شده‌اند و شش حلقه دیگر هم وضعیت مناسبی ندارند. در حال حاضر، حدود ۳۰ متر مکعب آب در ثانیه از این چاه‌ها برداشت می‌شود و نمی‌توان فشار بیشتری به منابع موجود وارد کرد.

معاون سازمان بوستان‌های شهر تهران با تأکید بر ضرورت توسعه شبکه آبیاری در بوستان چیتگر، اظهار کرد: باید شبکه توزیع آب در داخل عرصه جنگلی توسعه پیدا کند و پس از آن، از روش‌های مکانیزه و متناسب با شرایط جنگل برای آبیاری استفاده شود. روش‌های آبیاری در جنگل با کشاورزی متفاوت است و باید به‌گونه‌ای طراحی شود که ریشه درختان به سمت عمق زمین هدایت شود. ریشه‌های بسیاری از درختان خشک‌شده در چیتگر سطحی هستند که یکی از دلایل آن، رعایت نشدن اصول مناسب آبیاری در سال‌های گذشته است. در حال حاضر، حدود ۱۰ درصد از شبکه آبیاری مورد نیاز اجرا شده و لازم است این روند با سرعت بیشتری ادامه پیدا کند.

شعبانیان انتخاب گونه‌های مناسب برای کاشت را از دیگر الزامات احیای این بوستان عنوان کرده و می‌گوید: برای کاهش خطا در جنگل‌کاری، کمیته فنی و کارگروه تخصصی با حضور استادان دانشگاه، محققان مؤسسات تحقیقاتی، کارشناسان اجرایی شهرداری و سازمان منابع طبیعی و همچنین فعالان و تشکل‌های مردمی تشکیل شده است. تصمیم‌های مربوط به مدیریت جنگل در این کارگروه‌ها بررسی می‌شود و پس از طی مراحل کارشناسی و تأییدهای فنی، به مرحله اجرا می‌رسد. استفاده از ظرفیت علمی و تجربی کشور می‌تواند به کاهش اشتباهات و افزایش موفقیت برنامه‌های احیا کمک کند.

وی درباره قطع درختان خشک‌شده نیز توضیح می‌دهد: مسئولیت شناسایی، نشانه‌گذاری و قطع درختان در پارک‌های جنگلی بر عهده سازمان منابع طبیعی است. کارشناسان این سازمان مشخص می‌کنند کدام درخت باید قطع شود و پس از آن، عملیات مربوط به برداشت درختان انجام می‌شود. شهرداری در این فرایند نقش بهره‌بردار را دارد و با سازمان منابع طبیعی همکاری می‌کند.

معاون سازمان بوستان‌های شهر تهران با اشاره به برنامه‌های کاشت نهال در بوستان چیتگر می‌گوید: سال گذشته ۲۸ هزار نهال در این محدوده کاشته شد و برای کاشت ۳۰ هزار درخت دیگر نیز مناقصه برگزار شده و پیمانکار آن مشخص شده است. قرار است این درختان بر اساس گونه‌های مناسب و برنامه‌های کارشناسی شده کاشته شوند. در صورت تأمین و توسعه زیرساخت‌های آبیاری، تلاش می‌کنیم در بهمن‌ماه امکان کاشت ۳۰ تا ۶۰ هزار نهال دیگر فراهم شود.

شعبانیان با بیان اینکه در انتخاب گونه‌های جدید، تنوع زیستی مورد توجه قرار گرفته است، می‌افزاید: گونه‌های موردنیاز با بررسی‌های کارشناسی مشخص شده‌اند و هدف این است که با افزایش تنوع گونه‌ای، پایداری جنگل در برابر شرایط اقلیمی و محیطی بیشتر شود. در این بوستان حدود ۴۰ گونه گیاهی وجود دارد. با این حال، کاشت نهال بدون تأمین آب مورد نیاز آن نتیجه مطلوبی نخواهد داشت و باید پیش از توسعه جنگل‌کاری، زیرساخت‌های لازم برای آبیاری فراهم شود.

وی در پایان با تأکید بر ضرورت همکاری دستگاه‌های مسئول و استفاده از ظرفیت کارشناسان می‌گوید: احیای بوستان چیتگر نیازمند برنامه‌ریزی علمی، تأمین آب، تقویت خاک، انتخاب گونه‌های مناسب و اجرای دقیق طرح‌های فنی و پرورشی است. در این مسیر، همکاری سازمان منابع طبیعی، شهرداری، استادان دانشگاه و کارشناسان ضروری است تا بتوان با استفاده از ظرفیت‌های موجود، شرایط را برای حفظ درختان باقی‌مانده و احیای تدریجی این عرصه جنگلی فراهم کرد.

به گزارش ایسنا، احیای چیتگر صرفاً با قطع درختان خشکیده یا کاشت نهال‌های جدید محقق نمی‌شود؛ بلکه به برنامه‌ای پایدار برای تأمین آب، انتخاب گونه‌های متناسب با شرایط اقلیمی پایتخت، کنترل آفات و پایش مستمر وضعیت درختان نیاز دارد. با توجه به قدمت این بوستان و نقش آن در فضای سبز غرب تهران، از بین رفتن درختان آن تنها به معنای کاهش تعداد درختان نیست، بلکه می‌تواند پیامدهای زیست‌محیطی گسترده‌تری برای شهر به همراه داشته باشد.

با مصوبه شورای شهر

شرکت‌های اینترنتی حق دریافت هزینه‌های شهری از مسافر را ندارند

لایحه تعیین بهای خدمات بهره برداری از معابر توسط شرکت های ارائه دهنده خدمات هوشمند مسافر از سال ۱۴۰۵ بررسی و با حداکثر آراء موافق تصویب شد.

به گزارش ایلنا، سید جعفر تشکری هاشمی در چهارصد و سی و هشتمین جلسه شورای اسلامی شهر تهران در جریان بررسی لایحه تعیین بهای خدمات بهره برداری از معابر توسط شرکت های ارائه دهنده خدمات هوشمند مسافر از سال ۱۴۰۵ با بیان اینکه این لایحه در کمیسیون مورد بررسی قرار گرفته و اصلاحات نیز اعمال شده است، اظهار کرد: به شهرداری تهران اجازه داده می شود از زمان تصویب لایحه بر اساس اطلاعات درج شده در سامانه سماس و با اطلاعات دریافتی از سوی شرکت ها به ازای هر یک سفر انجام شده توسط ناوگان تحت پوشش شرکت های ارائه دهنده خدمات هوشمند مسافر معادل یک درصد مجموع هزینه های سفر را دریافت کند.

وی همچنین تصریح کرد: باید ترتیبی اتخاذ شود که شرکت ها ماهیانه نسبت به تسویه حساب و پرداخت بدهی خود اقدام کنند.

تشکری هاشمی با بیان اینکه شهرداری تهران باید ظرف دو ماه اقدامات لازم برای دسترسی به سامانه سماس را انجام دهد، خاطرنشان کرد: چنانچه برقراری این دسترسی مستلزم پرداخت هزینه باشد. شهرداری تهران مجاز است هزینه های مترتب بر این کار را از محل درآمدهای موضوع این مصوبه پرداخت کند.

همچنین مقرر شد شرکت ها حق ندارند این مبلغ را از مسافر دریافت کنند و می بایست از درآمد خود آن را به شهرداری ها بپردازند.

گفتنی است لایحه تعیین بهای خدمات بهره برداری از معابر توسط شرکت های ارائه دهنده خدمات هوشمند مسافر از سال ۱۴۰۵ با حداکثر آراء موافق تصویب شد.

خبر

آسیب‌پذیری شهرها در برابر بارش‌های شدید

در پی پیش‌بینی هواشناسی در زمینه احتمال وقوع بارش‌های سیل‌آسا طی پاییز، یک کارشناس مدیریت منابع آب گفت: بیشترین نگرانی در زمینه مناطق شهری است زیرا بارندگی شدید در برخی مناطق شهری می‌تواند در مدت کوتاهی موجب جاری شدن روان‌آب و سیلاب شود.

به گزارش ایسنا بر اساس سابقه سال‌های گذشته، سال‌های همراه با ال‌نینوی قوی می‌توانند با رخدادهای بارشی شدید همراه شوند. زمستان ۱۳۷۶، هم‌زمان با یکی از قوی‌ترین ال‌نینوهای قرن بیستم، با بارش‌های فراتر از معمول و وقوع سیلاب در برخی حوضه‌های کشور همراه بود همچنین سیلاب‌های گسترده فروردین ۱۳۹۸ در استان‌های مختلف و بارش‌های شدید و سیلاب جنوب سیستان و بلوچستان در دی ۱۳۹۸، اهمیت توجه به رخدادهای حدی را نشان می‌دهند.

به گفته مجید حبیبی نوخندان- مدیر گروه پیش آگاهی مخاطرات جوی پژوهشگاه هواشناسی و علوم جو - این سابقه آب و هوایی نشان می‌دهد در سال‌های ال‌نینویی، فقط احتمال ترسالی مهم نیست بلکه احتمال بارش‌های حدی و سیلاب نیز باید هم‌زمان مورد توجه قرار گیرد.

در این شرایط آمادگی برای بارش‌های سیل‌آسا از اهمیت زیادی برخوردار است. محسن موسوی خوانساری - کارشناس مدیریت منابع آب - در گفت‌وگو با ایسنا به مناطقی که بیشتر با خطر سیلاب در پاییز امسال روبرو هستند، اشاره و اظهار کرد: بیشترین خطر ناشی از پدیده ال نینو است که نواحی زاگرس و مناطق غربی کشور، از شمال غرب تا جنوب غرب را دربر میگیرد. بر اساس پیش‌بینی‌ها، دهه سوم مهرماه تا اوایل آبان‌ماه از دوره‌های مهم از نظر احتمال بارش‌های شدید و وقوع سیلاب خواهد بود.

این کارشناس مدیریت منابع آب با تاکید بر لزوم آمادگی کشور برای مواجهه با بارش‌های سیل‌آسا گفت: لایروبی رودخانه‌ها باید از سوی شرکت‌های آب منطقه‌ای مورد توجه قرار گیرد اما یکی از نقاط ضعف اصلی در شهرهاست زیرا در برخی مناطق شهری، بارندگی شدید می‌تواند در مدت کوتاهی موجب جاری شدن روان‌آب و سیلاب شود.

خوانساری با اشاره به بارش‌های اخیر در کرج و ایذه ادامه داد: در کرج حدود ۱۲ میلی‌متر بارندگی ثبت شد که در منطقه عظیمیه موجب جاری شدن سیلاب و وارد شدن خسارت به تعدادی از خودروها شد. در ایذه نیز حدود ۵۰ میلی‌متر بارش رخ داد که به جاری شدن سیلاب منجر شد.

وی خاطرنشان کرد: در این شرایط بیشترین نگرانی در مناطق شهری است چون در خارج از شهرها سدهایی وجود دارند که می‌توانند بخشی از سیلاب را مهار کنند و وزارت نیرو نیز تمهیداتی را برای مدیریت سیلاب در سدهای مخزنی در نظر گرفته است.

این کارشناس مدیریت منابع آب درباره ضرورت حرکت از مدیریت واکنشی به سمت پیشگیری از سیلاب اظهار کرد: با اعلام پیش‌بینی بارش، دستگاه‌های مسئول باید از قبل در حالت آماده‌باش قرار گیرند. در برخی شهرها مانند اهواز - که تخلیه آب با مشکل مواجه است - لازم است تجهیزات و پمپ‌های تخلیه آب آماده باشند.

وی با تاکید بر اینکه شرایط هر شهر متفاوت است، تصریح کرد: برخی شهرها دارای شیب هستند و روان‌آب به نقاط پایین‌تر منتقل می‌شود بنابراین هر شهر باید متناسب با شرایط خود، اقدامات لازم را برای مدیریت روان‌آب‌ها انجام دهد.

این کارشناس مدیریت منابع آب درباره مهم‌ترین اقدام دستگاه‌های مسئول پس از وقوع سیلاب نیز گفت: اگر در منطقه‌ای سیلاب رخ دهد، احتمال دارد بارش‌های بعدی دوباره همان منطقه را تحت تأثیر قرار دهد بنابراین باید گل‌ولای و رسوبات جوی‌ها سریع تخلیه و مسیر عبور آب باز شود تا منطقه برای بارش‌های بعدی آماده باشد.

وی با اشاره به مناطق دارای سابقه سیلاب افزود: اتفاقات سال‌های گذشته را باید بررسی کنیم. شیراز، تهران و اهواز از جمله شهرهایی هستند که پیش‌تر با مشکلات ناشی از سیلاب مواجه شده‌اند همچنین شهرهای واقع در مجاورت رودخانه‌هایی مانند کرخه باید مورد توجه قرار گیرند. تجربه سیلاب‌های سال ۱۳۹۸ نیز می‌تواند نشان دهد کدام مناطق آسیب‌پذیری بیشتری دارند.

موسوی خوانساری در پایان با مقایسه شرایط امسال با سیلاب‌های سال ۱۳۹۸ گفت: شرایط امسال با سال ۱۳۹۸ متفاوت است. سیلاب‌های آن سال در فروردین رخ داد و در آن مقطع مخازن بسیاری از سدها به دلیل ذخیره آب پر بود اما امسال شرایط متفاوت است و تجربه سال ۱۳۹۸ نیز در اتخاذ تمهیدات لازم برای کنترل سیلاب مورد توجه قرار گرفته است.

ردپای مشکلات مالی داروخانه‌ها در بروز کمبود دارو

عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس، مطالبات پرداخت نشده داروخانه‌ها توسط بیمه‌ها را عامل اصلی کاهش تاب‌آوری مالی این موسسات و بروز کمبود دارو عنوان کرد.

به گزارش مهر، منصور علیمردانی، با اشاره به کاهش تعداد اقلام دارویی دچار کمبود در کشور، گفت: در حال حاضر تعداد اقلام دارویی که با کسری مواجه اند به کمتر از ۱۰۰ قلم رسیده است، هرچند همچنان کمبود برخی داروهای خاص وجود دارد و باید برای تامین آنها اقدامات لازم انجام شود.

وی، یکی از عوامل موثر بر کمبود دارو در داروخانه‌ها را کاهش سرمایه در گردش آنها دانست و افزود: یکی از مشکلات اصلی داروخانه‌ها این است که بیمه‌ها مطالبات آنها را برای مدت طولانی پرداخت نکرده‌اند و از سوی دیگر، افزایش قیمت دارو موجب شده است سرمایه مورد نیاز برای تامین و نگهداری دارو نیز افزایش پیدا کند.

علیمردانی ادامه داد: زمانی که مطالبات داروخانه‌ها از بیمه‌ها پرداخت نمی‌شود، توان مالی آنها برای خرید مجدد دارو کاهش می‌یابد و نمی‌توانند مانند گذشته اقلام دارویی مورد نیاز را تهیه و در داروخانه‌های خود موجود کنند و در چنین شرایطی، حتی اگر دارو در زنجیره تامین کشور وجود داشته باشد، ممکن است به دلیل محدودیت نقدینگی داروخانه‌ها، بیمار در زمان مراجعه با کمبود آن مواجه شود.

عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس تصریح کرد: کاهش تاب‌آوری مالی داروخانه‌ها یکی از عوامل مهمی است که باید در بررسی دلایل کمبود دارو مورد توجه قرار گیرد، گاهی داروخانه‌ها برای تامین سرمایه در گردش و ادامه فعالیت خود ناچار می‌شوند فروش برخی داروها را به صورت آزاد انجام دهند یا از پذیرش بیمه خودداری کنند چرا که برای خرید مجدد دارو به نقدینگی نیاز دارند و در صورت تداوم تاخیر در پرداخت مطالبات، امکان تامین این نقدینگی برای آنها دشوار می‌شود.

وی تاکید کرد: بنابراین، کمبود دارو را نباید صرفا به میزان تولید یا واردات آن محدود کرد بلکه وضعیت مالی داروخانه‌ها و نحوه پرداخت مطالبات آنها نیز در دسترسی مردم به دارو نقش دارد و اگر قرار است دسترسی بیماران به دارو بهبود پیدا کند، باید مشکلات مالی داروخانه‌ها و مطالبات انباشته آنها از بیمه‌ها نیز مورد توجه قرار گیرد.

علیمردانی درباره تفاوت آمارهای اعلام‌شده در مورد کمبود دارو نیز گفت: در حال حاضر تعداد اقلام دارویی دارای کسری کمتر از ۱۰۰ قلم است، اما باید توجه داشت که حتی کمبود تعداد محدودی از داروها نیز می‌تواند برای بیمارانی که به داروهای خاص نیاز دارند، مشکل‌آفرین باشد از این رو، علاوه بر کاهش تعداد اقلام دچار کمبود، تامین پایدار داروهای مورد نیاز بیماران نیز اهمیت دارد.

ورود مواد اولیه از هند؛ نقطه امید برای تامین داروهای روانپزشکی

وی با اشاره به واردات مواد اولیه دارویی از هندوستان طی هفته های اخیر، افزود: با ورود این محموله، بخشی از مشکلات تامین داروهای روانپزشکی برطرف خواهد شد و انتظار می‌رود وضعیت دسترسی به بخشی از این داروها بهبود پیدا کند.

عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس، درباره افزایش ۱۰۰ تا ۵۰۰ درصدی قیمت برخی داروها، گفت: در بودجه سال ۱۴۰۵، ارز مورد نیاز دارو، مواد اولیه دارویی، شیرخشک و ملزومات مصرفی با همان مبلغ ارز ترجیحی در نظر گرفته شده و نه مبلغ تخصیص‌یافته برای دارو تغییر کرده و نه میزان آن افزایش یافته است.

وی افزود: در سال گذشته حدود ۳.۲ میلیارد یورو برای دارو و تجهیزات پزشکی اختصاص داده شده بود و امسال نیز همین میزان پیش‌بینی شده است. همچنین در مقطع فعلی و با گذشت حدود ۶ تا ۷ ماه از سال، میزان تخصیص و تامین ارز نیز متناسب با مدت مشابه مورد اشاره قرار دارد؛ بنابراین، برای افزایش قیمت مواد موثره دارویی و داروهایی که به صورت کامل وارد کشور می‌شوند، صرفا بر مبنای تغییر نرخ ارز تخصیصی، دلیل مشخصی وجود ندارد.

ضرورت تفکیک قیمت‌ها براساس نوع تولید

علیمردانی با اشاره به تفاوت ساختار هزینه‌ای داروهای تولید داخل، ادامه داد: در تولید برخی داروها، مواد اولیه از خارج کشور وارد می‌شود، اما بخش دیگری از هزینه‌های تولید به عوامل داخلی مانند دستمزد نیروی کار، حمل‌ونقل، بسته‌بندی و سایر مواد مورد استفاده در فرایند تولید مربوط است که لزوما مشمول ارز ترجیحی نیستند؛ افزایش هزینه این بخش‌ها می‌تواند بر قیمت نهایی دارو اثر بگذارد. برای نمونه، وقتی قیمت یک دارو حدود ۲ هزار تومان بوده و پس از افزایش هزینه‌های تولید به ۱۰ هزار تومان می‌رسد و افزایش قیمت آن از نظر درصدی معادل ۴۰۰ درصد است، اما باید رقم پایه و میزان افزایش واقعی هزینه را نیز در نظر گرفت.

عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس یادآور شد: البته افزایش چندبرابری قیمت دارو برای مصرف‌کننده قابل توجه است و باید دلایل آن به صورت دقیق بررسی شود، لازم است میان داروهای وارداتی، داروهای تولید داخل با مواد اولیه وارداتی و داروهایی که بخش عمده هزینه تولید آنها در داخل شکل می‌گیرد، تفاوت قائل شد تا مشخص شود افزایش قیمت هر قلم دارو ناشی از کدام عامل بوده است.

وی تاکید کرد: برای کاهش مشکلات دسترسی مردم به دارو، علاوه بر تامین مواد اولیه و استمرار تولید و واردات، باید مطالبات داروخانه‌ها از بیمه‌ها به موقع پرداخت شود تا امکان تامین مجدد دارو و حفظ موجودی آنها فراهم باشد؛ چرا که ضعف نقدینگی داروخانه‌ها می‌تواند حتی در شرایطی که بخشی از دارو در زنجیره تامین موجود است، دسترسی بیماران را با مشکل مواجه کند.